

בית המשפט המנהלי בנצחתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-02-58575 וואח' נ' שר הפנים וואח' 27 מרץ 2019

לפני כבוד השופט דניאל פרטיגר

העותרים

02. [REDACTED] .1

02. [REDACTED] .2

נדן

המשיבים

1. שר הפנים
2. משרד הפנים – רשות האוכלוסין והתగירה

nocreat:

3. בשם העותרים עוזי יהושוע פקס ועו"ד אירגה וסיליבת
4. בשם המשיבים חנן חורשיך
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המֶחוּץ בְּנִצְרָת בְּשְׁבָתוֹ כְּבֵית-מִשְׁפָּט לְעָנִיִּים מִנהְלִים

27 מרץ 2019

ג' שְׂרָפָנִים וְאֶח'

עת"מ 19-02-58575

החלטה/פסק דין

לפנִי בְקַשָּׁה לְמַתָּן צוֹ בִּינְמִיס שִׁירָה לְמַשִּׁיבִים לְהַארֵיךְ אֶת אֲשֶׁרֶת הַשְׁהִיה של המבוקשים שניתנה במקור בסוג ב/2 (אשרת תנייה) בה החזיקו מזו נכנסו לארץ ב- 16/10 ואשר פקעה לאחר ארוכות ב- 2/19 (סימון לחגשות העתירה שכוכנרטה).

בעתירה נופת עותרים העוטרים כי המשיבים יעניקו לעונר מס' 1 תעודה זהות ישראליות בשל היותו אזרת ישראלי מכוח סעיף 4(א) (2) לחוק האזרחות, תש"י-ב- 1952 (להלן: "חוק האזרחות"), אשר ביחס לעוותרת 2 ועל אף שהדברים לא צוינו בבירור בכתובת העתירה, מבקשת אזרחות לאחר שתוגש בקשה מתאימה (סעיף 7 לחוק האזרחות), וזאת לאחר שוכר עונר מס' 1 כאזרח ישראלי.

עד ניוטן למלות המעטירה כי העותר הגיע בקשה למועד עולת, מכוח חוק השבות, בקשה שהוגשה ביום 19/3/2017 ועוננה תלולה ועומדת למתן החלטה עז חיים.

להשלמת התמונה, נציין כי כאמור העותרים נכנסו לארץ באוקטובר 2016, פנו לשכת האוכלוסין בטבריה להכרה בעוותר 1 כאזרח ישראלי מכוח חוק האזרחות כאמור וואת בהינתן שאבו היה עד לפטירתו אזרת ישראלי. להכרתת היומו בנו של אזרת ישראלי כאמור, הציג העותר תעודה לידיה והובחר לו, כך על פי טענת המשיבים בעלה מכתב התגובה (והדברים משלבים עם התיאור העובדתי בעתירה), כי תעודה לידה אינה מספקת בנסיבות וכי עליו להשלים תיעוד נוסף ובפנוי מפנה ב"כ המשיבים לונהל רלבנטי לעניינו ככל הנראה רלבנטי הצורך בקבלת פסק דין של בית משפט לענייני משפחה שיקבע את האבותות והקשר בו העותר לביאו.

בהקשר לבקשתה לפי חוק האזרחות טוען העותר בעתירתו כי נמסר לו שהוא אכן זכאי לאזרחות על פי חוק האזרחות ולמעשה הוא הונחה להגיש בקשה על פי חוק השבות, בקשה אותה הגיש בפי שפרטנו ביום 19/3/2017, בקשר לבקשתה הניל' מבקרים המשיבים בכתב תגובה כי הבקשה הניל' ש התקבלה בשכת רשות האוכלוסין בטבריה, לקבלת מעמד עולה מכוח חוק השבות, הוועברה לטיפול מטה רשות האוכלוסין וההגירה, זאת לאור מידע שהתקבל באשר לעברו הפלילי של המבוקש, כאשר עד היום טרם ניתנה החלטה בבקשתה הניל' וכי שעודכנו הום, הבירורים לעונר בקשה זו נמצאים "באישורת האחוזה" וזהו הנזקינים יועברו להחלטת הרשות המוסמך ליתן החלטה בבקשתה.

לענין צו ה宾ニים שעוניינו בקשה להאריך את אשרת השהייה של העותרים, לעוניים המשיבים כי בשלב זה ונוכח הבירורים הדורושים בכל הרגע לעבר הפלילי, המשיבים מסרבים להאריך את אשרת השהייה וכי כפוף לעמדת הגורמים המקצועיים וככלל, המשיב לא יפעל להרחקת העותרים עד למתן החלטה בבקשתה על פי חוק השבות.

בֵּית הַמִּשְׁפֶּט הַמְּחוֹזָה בְּנִצְרָת בְּשַׁבְּתוֹ כְּבִית-מִשְׁפֶּט לְעָנוּיִנִים מִנהָלִים

27 מרץ 2019

ו' שֶׁר הַפְּנִים וְאֶח'

עת"מ 19-02-58575

לאחר בוחנה, מצאתי הצדקה להיעתר לבקשתו למתן צו ביניים אשר לפיו אני מורה למשיבים להאריך את אשרת השהייה מסוג ב/2 עד למתן החלטה בבקשת העותרים, אם על פי חוק האזרחות ואם על פי חוק השבות.

לעין הבקשה למתן צו ביניים, די בכך שהמשיבים בפועל ועד היום האריכו מעת לעת את אשרת השהייה מסוג ב/2, אשרה אשר לא נסתור כי היא תקפה לפרק זמן של 90 ימים (אשרת תייר), שבענינו זה גם הוציאו הארכות הניל מעת לעת כפי שהן נלמדות מההטבעות על דרכוניהם של העותרים.

לא מצאתי בהקשר זה כל נפקוד זוקא בעת וטרם ניתנה החלטה בעניינים של העותרים ומבלתי שהשתנה כל גtanון שהוא הרלבנטי לענייננו והמצדיק זוקא בפברואר 2019 שלא להמשיך ולהאריך את אשרת השהייה הניל ולכל הפלחות עד שתתקבל החלטה בעניינים של העותרים כאמור (אשר סוגיות העבר הפלילי של העותר ידועה למעשה מזמן תחילת התהליך והבירור בבקשתו, כפי שהדברים עולים גם מכתב התגובה).

זאת ועוד, התנהלות המשיבים היא כשלעצמה מצדיקה את מתן הארכה המבוקשת עד להכרעה בבקשתו, ובפרט שעוז לא הוציא בפניו כל הסבר לעיכובים עד היום במתן ההחלטה.

בכל חוגע לוכות לאזרחות מכוח חוק האזרחות, הרי מleshono של סעיף 4 לחוק האזרחות בכלל עליה ספק האם הטוען לוכות סעיף זה נדרש להציג בקשה צו או אחרת טرس הברה כאמור וככל שהוא זכאי לה.

כפועל יוצא מהאמור, ספק אם עמדות המשיבים לפיה לא הונsha בקשה מכוח חוק זה יכולה לעמוד.

בין כך וביו כך יש לראות בפניית העותרים (שבענינו זה אין מחלוקת עובדתית כי נרוכה פניה צו ב-16/10), להזכיר באזרחותו של העותר מכוח סעיף 4 הניל ולאור היה אביו המנוח אזרח ישראלי וכי בפנייה שצו על מנת שייקבע כי העותר ביקש להזכיר באזרחותו מכוח סעיף 4.

טענת המשיבים בכתבה התשובה כי לעניין פניה זו ניתנה לו תשובה בעל פה לפיה לא ניתן להסתפק בתעוזה לידיה על מנת להוכיח את הקשר בין אביו האזרח הישראלי, יש בה שלעצמה למד על התנהלות שאינה נכונה. בבדיקה לכל הפלחות היה מצופה כי העותר יקבל תשובה סדרורה בכתב לרבות הבהירות מה הן הנסיבות העומדות לרשותו על מנת למצות זכותו מכוח סעיף 4 לחוק האזרחות ובמקרה שלטו לשם דוגמא תשובה בכתב המפרטת כי תעדרת הלידה שהציג אינה מספקת וכי פתווחה בפניו תוך כדי לסתות פסק דין הצהרתי מבית המשפט לענייני משפחתי שייקבע את האבותות. החלטה כאמור לא נמסרה למшиб ובנסיבות ההפנייה במסגרת כתבת תשובה לנוהל צו או אחר המסדר את הנסיבות העומדות לרשות הפנייה מכוח סעיף 4 לחוק האזרחות, רוחקה מלשם.

במאמר מוסגר אוטיף כי החלטה כאמור אף דרושה למי שմבקש הכרה מכוח חוק האזרחות ولو על מנת שייכל לפנות בפנייה לבית המשפט המוסמן להזכיר באבותות, שאמ לא כן, בית משפט מוסמן לא

בֵּית-המִשְׁפָּט הַמֶּחוֹזֵי בְּנִצְרָת. בְּשְׁבָתוֹ כְּבִית-מִשְׁפָּט לְעָנִינִים מִנהְלִיִּם

עת"מ 19-02-58575 27 מרץ 2019

ג' שְׂרָפָנִים וְאַח'

58575-02-19

1 יפתח בפניו את שעריו שעה שבתי המשפט אינם נוהגים בדבר בשגרה ולא כל נימוק והצדקה, לדון
2 בסוגיות אבותות וכד".

3 לאור דרך החתונלהות אם כן ככל הנוגע לזכאות על פי חוק האזרחות והעיקובים שנדרמו בשל כך,
4 לרבות אפשרות מיצוי דוגמת קבלת פסק דין המצהיר על אבותות כפי שפרטנו, זכאים העודרים
5 כי תוארך אשרת השהייה שלהם עד שיוכלו למצות הליכים אלה מכאו ואילך.

6 למון הסדר הטוב גשלים כי שאלת זכאותו של העוטר מכוח חוק האזרחות צריכה לעבור דרך סעיף
7 לחוק האזרחות ומקום להיבחן רק לאחר ואם יוכר העוטר בזכאי לאזרחות מכוח סעיף 4 לחוק
8 הנייל.

9 בכל הנוגע לבקשת מכוח חוק השבות, לצד טענתו של העוטר כי הוא חוטעה לפועל על פי מסלול זה
10 לאחר שנסמר לו שהוא אינו זכאי לאזרחות מכוח סעיף 4 לחוק האזרחות, הרי בקשתו בעניין הוגש
11 כאמור ביום 19/3/2017 ועוד היום לא זכתה לכל מענה.

12 כאן המקום לציין כי לא הוכח בפנוי תעוז המלמד כי נמסר הבהירו לכל הפחות לעוטרים כי בקשותם
13 זו תליה ועומדת, חלים עיקובים בביבורה וכי, הודעות הרלבנטיות לבקשת הנמצאת בטיפול, לרבות
14 בקשה להמצאת מסמכים דוגמת גור דין כפי הרלבנטי לענייננו עוד תיעוד אם חסר.

15 על פנים, מכתב התגובה לימדנו כי הבקשת האמורה תליה ועומדת בבירור ברשות האוכלוסין
16 וההגירה, וזאת ששהוטר שבפנויו הורשע בפלילים בעברו (עבירות הריגה לפי טענת העוטר, כאשר
17 לראשונה היום שמעתי מביך המשיבים כי הבירור מצדדים נוגע לאפשרות שהוא הורשע בעברת רצח
18 ולא הריגה) במדינת דרום אפריקה בה נולד.

19 במשמעותם אם כן, בוחנים המשיבים האם מוצדק להחריג את זכאותו של המשיב על פי חוק השבות
20 בשל היומו בעל עבר פלילי העליל לסכן את שלום הציבור (סעיף 2(3) לחוק השבות).

21 יובהר כי החלטה ככל שתתקבל לעניין בקשה המשיב על פי חוק השבות מתונה לביקורת בגין ובשלב
22 זה אינה בסמכות בית משפט זה ואשר על כן הסעד העיקרי בענירה המינימלית המצויה בפנוי למתן
23 תעודת זהות ישראלית, ככל שהיא מכונה למתן אזרחות מכוח חוק השבות כאמור, אינה בסמכות
24 בית משפט זה.

25 מאידך, עתירה בה מתבקשים המשיבים ליתן החלטה בבקשת שכזו לאורishi ארוך במתן החלטה,
26 לכוארת מצואה בסמכות בית משפט זה. על כל פנים, סעד המורה על מתן ההחלטה בהקשר זה לא נלמד
27 מנוסחת הענירה.

28 בין כך ובו כך, העיקובים במועד החלטה בבקשת על פי חוק השבות, מצדיקים כשלעצמם גם הם
29 הנסיבות לבקשת למתן צו הבינים כפי שהורותי לעיל.

בית המשפט המחוזי בנצרת. בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-02-58575

נ' שער הפנים ואח' 27 מרץ 2019

לאור תילוקינו עד כה גם ניתן לקבוע כי העטירה שבפניו באה על פתרונה ודוי לעניינו כי אורה למשיבים להעלות על הכתב החלטותם בבקשת העותר להכיר בו כאזרח ישראלי מכוח סעיף 4 לחוק האזרחות (החלטה אשר תוכנה למעשה ידו), אם שהבירה בעניין נסורת לעוטר כבר ברשות האוכלוסין בטבריה כפי המנזאך ואם משעה שהדברים הועלו על הכתב במסגרת כתוב התשובה, ולפיה לא ניתן להשתתק בתעודת הלידה שהציג העוטר על מנת להוכיח את היותו בנו של אביו האזרח הישראלי וכי עליו בעניין זה להציג תיעוד על פי החלטות בנווהל שפרט בכתב התשובה וכלל היוטר להציג פסק דין של בית משפט מוסמך הקובלע את האבותות, כפי שפרטנו).

בהתאם מורה למשיבים ליתן החלטה כאמור, זאת עד לא יאור מיום 1/5/2019.

בקשר לבקשת על פי חוק השבות, לא נזבק שפנוי סעדי כי אורה למשיבים ליתן החלטה בעניין ועל כן אמנע לכך. מבלי לפניו כאמור, מרשה לעצמי להוסיף כי מצופה כי החלטת המשיבים בעניין זה תתקבלם היא בפרק הזמן הפ"ל, אם לאור חלוף פרק זמן של שנתיים ימים מאז הוגשה הבקשה ואם לאור ההצהרות של ב"כ המשיבים כי החלטה זו מצויה "בשורת האחونة שלה".

לסיום ועל הצד המעשי, אני רואת להורות למבקש בצו הבינימם בבחינות צעד בעטירה גופה באופן שני מורה להאריך את אשורת השהייה מסוג ב/2 שניות לעוטרים זאת עד להכעה בבקשתיהם כדי שפרטנו לעיל (בגדרו אני רואה להבהיר למניעת התוויניונות מיותרות בעטירה כי אשורת השהייה ניתנת עד שהעותרים יכולים למצות היליכים אל מול החלטות שיתקבלו, כולל עטירה ללא דיוחין, במקרה של דחיית בקשתם על פי חוק השבות (אם לבג"ץ על פי החוק התקיים היום) ואם לבית המשפט המינהלי בעקבות הנסיבות לאחר שיבינס לתקופת תוקון החוק בעניין) ובוניה מידית במקביל לבית המשפט המוסמך לקביעת האבותות ביחס לחוק האזרחות).

כפוף למפורט מורה על מוויקת העטירה וכן מורה כי החלטה זו תהיה בבחינת פסק דין בעטירה.

לאור התוצאה ודרך המתנהלות אמי מחייב את המשיבים בהוצאות העוטרים בסך 7,500 ש"ח בצירוף מעיים.

ניתנה והחוצה ביום ב' אדר ב' תשע"ט, 27/03/2019 במעמד הנוכחים,

ד"ר צרכתי, שופט